

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177	Letna naročnina, Italija . . . Lir 8.000
PODUREDNIŠTVO:	Letna inozemstvo . . . » 13.000
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna inozemstvo, USA dol. . . 15
	Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXX. - Štev. 11 (1494)

Gorica - četrtek 16. marca 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Sv. oče Pavel VI. o grehu in smrti

Zapisani smo smrti, ki bo spremenila v pepel naše telo, na čigar življenjski sili, zdravju, moči, lepoti, podjetnosti vsak dan toliko načrtov gradimo. Tu doli ni nič dokončnega in stalnega, čas neizprosno beži dalje in kot veletok žene nas in naše zadeve proti skrivnostnemu izlivu smrti.

Stara je že skušnjava, ki nas hoče odvrtiti od te jasne ugotovitve. Ker ji človek ne more ubežati, je skušal smrt pozabiti ali jo čimbolj omalovaževati, odvzeti ji tiste razsežnosti in pomen, zaradi katerih je odločilen dogodek človekovega življenja. Epikurjevo načelo: Ko smo živi, smrti ni; ko pa pride smrt, nas več ni, je klasičen obrazec tega teženja, ki ga ponovno povzemajo in spreminjajo na tisoč načinov od starih časov do današnjih dni. Toda v resnici gre za varljivo igro, ki sili bolj k smehu kot razmišljanju (Blondel). Smrt je del našega bivanja, ki od znotraj pogojuje njegov razvoj. To je že odkril sv. Avguštin, ki takole dokazuje: »Če nekdo začneja umirati, to je pripadati smrti od trenutka, ko smrt začne v njem delovati ter mu spodjedati življenje, tedaj bo gotovo človek začel pripadati smrti od trenutka, ko začne bivati v telesu.«

Zato je v skladu z resničnostjo jezik liturgije, ki nas opominja: »Spominjaj se, človek, da si prah in se v prah povrne.« Te besede zadenejo v živo problem, kateremu ne moremo ubežati. V luči smrti postane res človeško življenje največja uganka. Dobro veste, da za to uganko prinaša vera odgovor, ki ga ni mogoče zavreči. Ta odgovor nam najprej daje razlago, nato pa obljubo.

Razlago nam nudijo na kratko znamenite Pavlove besede: Kakor je po enem človeku prišel greh na svet in po grehu smrt in je tako smrt prišla na vse ljudi, ker smo vsi grešili. Smrt, kot jo mi danes doživljamo, je torej sad greha: »plačilo za greh je smrt.«

Težko sprejemamo to misel, ki jo v resnici zavrača posvetna miselnost. Zanikanje Boga ali izguba žive zavesti njegove navzočnosti je zavedlo mnoge sodobnike, da so greh razlagali od časa do časa sociološko, psihološko, eksistencialno, razvojno, kar ima pa vse skupno to, da odvzamejo grehu njegovo tragično resničnost.

Ne pa tako razodetje, ki prikazuje greh kot strahotno resničnost, spričo katere je vsako drugo čisto zlo vedno drugotnega pomena. Z grehom namreč človek pretrga dolžno naravnost na svoj zadnji cilj in obenem poruši pravi red v svojih odnosih bodisi do samega sebe, bodisi do drugih ljudi in do vseh ustvarjenih reči. Greh pomeni koreniti polom človeka proti Bogu, ugašenje Sv. Duha, zato je smrt samo zunanji vidnejši znak. Takšno razlago nam nudi razodetje in jo potrjuje izkušnja z neštetimi dokazi.

Toda vera se ne omeji le na razlago naše drame, prinaša nam tudi veselo oznanilo, kako jo je mogoče razplesti. Bog se ni sprizjalni s padcem svoje stvari: v svojem Sinu, ki je postal človek, umrl in vstal od mrtvih Bog znova odpira srce človeku k upanju. Smrt in življenje sta se bojevala v čudežnem dvoboju — bomo peli na veliko noč — Gospod življenja je umrl, toda sedaj živi in zmaga (pesem slednica). V velikonočni skrivnosti je Kristus vzel nase smrt, v kolikor je ta znamenje naše ranjene narave in je z zmagovalnim vstajenjem premagal v korenini moč greha, ki deluje v svetu. Tako more sedaj vsak človek, ki se v veri pridruži Kristusu ter skuša po njem usmeriti svoje življenje, izkusiti v sebi oživljajočo moč, ki izhaja iz Vstalega. Tak ni več suženj smrti, kajti v njem že deluje Duh tistega, ki je Jezusa obdobil od mrtvih.

Glejte, to je veselo oznanilo. V Kristusu moremo premagati smrt. Cerkev se ne naveliča ponavljati to, posebno v svetem postnem času, v katerem so kristjani poklicani, da se pripravijo na obhajanje vsakoletne velike noči. Naj bi našel ta glas v naših srcih takojšen in voljan odmev in nas povedel k obnovljeni gorečnosti krščanskega življenja v tem svetem času, ki more po zamisliti liturgije pomeniti za duha, ki pozna tudi svoje dobe, prebujeje skrivnostne pomladi.

Sedanja cvetna nedelja v Jeruzalemu

Ker Jezusov slovesni vhod iz Betfage v Jeruzalem predstavlja dokončno razodetje njegove mesijanske vloge in je torej v neposredni zvezi z velikonočnimi dogodki, je razumljivo, da so kristjani vsaj po dosegli verske svobode v 4. stol. začeli slovesno proslavljati Jezusovo »cvetno nedeljo« predvsem na kraju samem.

V Betfagi stoji danes na ruševinah cerkve iz 4. stol. manjša cerkva, ob kateri se vsako leto na cvetno nedeljo popoldne zbere z jeruzalemskim latinsko-katoliškim patriarhom na čelu velika množica domačih arabskih vernikov in romarjev ter začne slovesni vhod v Jeruzalem. Ob tri kilometre dolgi poti do tempeljskega območja stojijo ljudje, ki govorijo najrazličnejše jezike. Videti hočejo patriarha, pred katerim gredo dolge vrste arabskih deklet v enotnih šolskih uniformah in nosijo najrazličnejše paramente. Njihove pesmi se vedno znova končajo z refrenom: »Hozana Davidovemu sinu... hozana na višavah!«

Ob pogledu na te vrste si človek reče, da bodoča usoda kristjanov v Palestini morda ni tako zaskrbiljujoča, kakor se dozeva. Kristjani, ki so ali Arabci ali priseljenci-gostje iz drugih dežel, so v Palestini v manjšini. Največ jih je v Betlehemu in v Nazaretu. Latinsko-katoliška Cerkev ima v različnih krajih veliko šol, ki se vzdržujejo predvsem z darovi vernikov širom po zahodnem svetu. Te šole so po eni strani upanje za krščansko prebivalstvo v Palestini, po drugi strani pa njihova zaskrbiljujoča usoda, kajti vzgoja v evropskem duhu vpliva tudi na to, da se arabski kristjani v večji meri odločajo za izselitev iz Palestine, večinoma v Ameriko, kakor njihovi sovrstniki muslimani. Razlog

za izseljevanje arabskega prebivalstva je v občutju negotovosti spričo različnih neposrednih ali posrednih pritiskov s strani Judov, ki se vedno bolj širijo v čisto arabska področja.

Verjetno v nobenem drugem času ni mogoče dobiti tako celovitega vpogleda v arabsko krščansko prebivalstvo kakor na cvetno nedeljo. Takrat se najprej združijo v skupno proslavljanje Jezusovega slovesnega vohoda v Jeruzalem, pri čemer igrajo glavno vlogo dekleta; potem različne skupine fantov ob spremljavi godbe hodijo po ulicah arabskega dela Jeruzalema. Slavnostno razpoloženje traja vse do noči, medtem ko se nedaleč od tam, v zahodnem delu Jeruzalema, judovsko prebivalstvo po običajnem redu spravlja k počitku po prvem delovnem dnevu v tednu. Njihova »nedelja« je namreč že v soboto.

J. K.

- Pred sto leti, 4. marca 1878 je papež Leon XIII. s posebno listino obnovil redno katoliško hierarhijo na Skotskem. Ob tej pomembni obletnici je sedanji papež sprejel škotske škofe v uradno avdienco. V svojem nagovoru jih je opozoril na tri vprašanja, s katerimi so sooča današnja Cerkev: apostolat laikov, pravilno razumevanje sv. Evarhisteje ter skrb za duhovne poklice.

- Slovensna razglasitev priključitve dela tržaško-koprske škofije, ki je v SR Hrvatski, k poreško-puljski bo v nedeljo 9. aprila v poreški stolnici. Tedaj bo papeški nuncij Cecchini prebral papeško listino o tej priključitvi. Apostolski administrator dr. Dragutin Nežić bo s tem postal redni škof za te kraje.

Konferenca, ki je razočarala

V jeseni 1977 je bila sklicana v Centru Sava v Beogradu konferenca za varnost in sodelovanje v Evropi, ki bi morala preveriti sporazume iz konference v Helsinkih in tudi bolj na praktični ravni utrditi njihovo izvajanje v vseh sodelujočih državah. Ze pred njenim začetkom pa so se pojavili, poleg upanja, tudi znaki velikih nesoglasij in opaziti je bilo pomanjkanje idealnega zagona ter pristne želje po novitvi, ki sta zbudila toliko upov v Helsinkih.

VELIKE OVIRE ZE PRED ZAČETKOM

Ze pripravljala dela za konferenco v poletju 1977 so naletela na velike ovire. Novi predsednik ZDA Carter je namreč javno izrazil solidarnost svoje vlade s preganjanimi oporečniki komunističnega bloka. To je predstavnik Sovjetske zveze tako razjarilo, da so od začetka načrtno zavračali kateri koli predlog zahodnega sveta.

Vprašanje spoštovanja osnovnih človeških pravic je torej že pred začetkom konference obviselo kot Damoklejev meč nad predstavniki držav, ki bi se morala sestati v Beogradu in pretilo, da iz dneva v dan povzroči nepopravljiv razkol med Vzhodom in Zahodom.

ZDA in SZ sta zato vsaka na svoj način poskrbeli, da se je lahko začelo. Carter je polagoma opustil izjave o človeških pravicah in se spustil z visokih ravnih idealnih bojev k običajni zemeljski politiki. V SZ so medtem glavne oporečnike pozapri ali jih izgnali. Sovjetske oblasti so prepovedale in razpršile »Skupino za nadzorstvo nad izvajanjem helsinških načel«, ki se je v Moskvi zbrala okoli Jurija Orlova in Aleksandra Ginzburga. Valentin Turčin, voditelj sovjetske Amnesty International, je bil izgnan.

Mir je bil dosežen: ko se namreč oporečnikov ne vidi in ne sliši, pomeni, da jih ni. Če bi pa le kaj prišlo na dan, potem SZ še enkrat odločno opominja, da pomeni vsako zanimanje za njihove oporečnike grodo vmešavanje v notranje zadeve. SZ je tudi po diplomatskih poteh prijazno posvarila nekatere zahodne države, da bi lahko utrpeli škodo plodne trgovinske izmenjave s SZ, če bi v Beogradu obešale človečanske pravice na veliki zvon. Sušljalo se je npr., da sta se Francija in Zahodna Nemčija že pred dogovorili z Moskvo, da ne bosta s tem problemom dvigali prahu in v zameno dobili obljubo določene količine sovjetskega urana za svoje jedrske objekte. Vemo pa, da so za velike kapitalistične družbe, ki imajo v rokah gospodarstvo na zahodu, človečanske pravice prav toliko sedma brigada kakor za SZ.

Tako se je že od začetka vedelo, da iz te moke ne bo kruha. Malo pred konferenco je še sovjetski zunanji minister Gromiko obiskal ZDA in stiki med velesilama so se izboljšali. Na pripravljajalnih delih v Beogradu je sovjetsko odposlanstvo nekoliko popustilo pri svoji trmi in prve dni avgusta sprejelo skoraj vse zahteve zahodnih držav za potek konference. Vse države naj bi na konferenci skušale preprečiti člen trčenja in naj bi se pogovorile v novem ustvarjalnem duhu, čeprav ni mogoče prav razumeti, kako naj bodo pogovori plodni, če pod njimi vro nerešeni osnovni problemi. Koliko važnosti imajo ti problemi, se je izkazalo, ko je na sedež konference prispelo iz raznih držav okoli 200 pozivov, naj se ob tej priložnosti razčisti vprašanje človečanskih pravic. Saharov je iz Moskve rotil udeležence konference, naj ne kapitulirajo pred tem problemom.

V ZNAMENJU MEDSEBOJNIH OCITKOV

V znamenju dvomov in nezaupljivosti se je končno 4. oktobra 1977 konferenca začela. Bilo je prisotnih okoli 500 predstavnikov iz 35 držav. Zahodne države so želele, da bi bila dela javna, a SZ se je temu uspešno uprta. Tako je bila javna samo otvoritev, dela konference pa za zaprtimi vrati. V začetku so prebrali Titovo posla-

nico. Otvoritvene govore sta imela jugoslovanski zunanji minister Minić in predstavnik glavnega tajnika OZN Guicciardi. Po začetnih izjavah so določili pet delovnih skupin, ki naj bi preučile izvajanje sporazumov o varnosti in sodelovanju v Evropi z vojaškega, gospodarskega in človečanskega vidika.

Pogovore prvih treh mesecev bi lahko telegrafsko beležili takole. Jugoslavija, Italija in Svica sprožijo vprašanje delavcev-izseljencev, ki jih je v Evropi okoli 13 milijonov. Holandska in Švedska odkrito in trdo nastopita proti kršenju človečanskih pravic v vzhodnih deželah. Bolgarija in Češka hvalita dosežke sovjetske revolucije in češki predstavnik ob splošnem muanju delegatov izjavi, da so bili vsi dogovori iz Helsinkov na Češkem do pičice izpolnjeni; to pa trdi ravno v času, ko se tam prganja podpisnike Karte 77. SZ se tudi pohvali z izpolnitvijo helsinških načel in hoče zato razpravljati o novih problemih. Privošči si tudi opazko na račun zahodnih demokratskih držav, češ da niso vključile helsinških določb v svojo zakonodajo, kakor so to storili v SZ.

Stališče ameriških predstavnikov se bistveno razlikuje, ker smatrajo, da je treba spoštovanje helsinških dogovorov šele preveriti in spoštovanje človečanskih pravic šele doseči. Velike procese popuščanja napetosti, razorožitve in gospodarskega sodelovanja je treba prepeljati s človečanskim duhom in ideološko razorožitvijo. To naj bo glavni cilj konference.

18. oktobra pride do prvega ostrega spopada med SZ in ZDA. Ameriški predstavnik Goldberg glasno prebere članek iz francoskega komunističnega glasila »L'Humanité«, ki obtožuje češke oblasti kršenja človečanskih pravic, ker niso dale francoskemu časnarju dovoljenja, da bi prisostvoval političnemu procesu v Pragi. Češki predstavnik izjavi, da to ni bil politični proces, pač pa sodni postopek za navadne prekrške.

Proti sovjetskemu izmikanju nastopi prve dni novembra s skupno izjavo deveterica EGS, ki hoče, da se v dokument beograjske konference vključi zahteva po vesoljnem spoštovanju vloge, ki jo imajo lahko tudi posamezniki ali razne organizacije pri boju za uresničitev helsinških načel. Sovjeti v odgovor pribijejo, da predstavljajo delegati v Beogradu svoje vlade, ne pa kakih posameznikov ali organizacij.

Novembra se še enkrat vnamejo polemike, ko Italijan Ripa Di Meana prinese v Beograd dokumente z Beneškega bienala. Konferenca gre pri javnem mnenju vsak dan bolj v pozabo, v Beogradu prevladuje vplodno malodušje in v takem mučnem vzdušju se 21. decembra dela prekinejo. Predsednik Tito pismeno prosi Brežnjeva in Carterja, da bi konferenco rešila pred polomom.

Levica zaenkrat v Franciji ni zmagala

V Franciji sicer državnozbornske volitve še niso končane, kajti preteklo nedeljo se je končal šele njih prvi del. Izvoljeni so bili za poslance samo tisti, ki so prejeli absolutno število glasov. Od 491 poslanskih mest jih je bilo tako oddanih le 68. Vsa druga so ostala odprta do prihodnje nedelje, ko bodo volivci morali izbirati v svojem okrožju med dvema kandidatama z največ glasovi.

Vendar pa je postalo očitno že po prvem krogu volitev, da združena levica zaenkrat ne more računati na prevzem oblasti, kajti ni dosegla potrebnih 50 %, ampak 45,1 %, medtem ko je vladna večina, ki jo vodi predsednik države Giscard d'Estaing, prejela 46,5 %, kar pomeni, da se razmerje tudi prihodnjo nedeljo ne bo bistveno spremenilo. Relativni neuspeh levice je imel velik odjek na borzi, kjer so vrednostni papirji takoj poskočili.

Če bi hotela združena levica zmagati, bi morala že v prvem krogu doseči 52 %. To

BORBA ZA ZAKLJUČNI DOKUMENT

Dela se zopet začno 17. januarja 1978. Sestaviti je treba končno listino o konferenci. Zahodne države hočejo v končni listini še enkrat poudariti pomen človečanskih pravic, a SZ se temu odločno upre in predstavi svoj dokument. Sovjetsko listino zavrnejo tako zahodne kot tudi nevrščene in nevtralne države. Sovjeti nato svoj zaključni dokument nekoliko preddajo, a je še enkrat zavrnen. Svica, Avstrija in Jugoslavija pripravijo novo listino, a jo SZ zavrne. Nov predlog sestavi Francija, ki s svojo popustljivostjo razočara večino zahodnih držav, a dobi takoj po grbi, ko ji SZ zavrne tudi njen prilliznjeni osnutek.

Svica končno predlaga, naj se izda o konferenci samo kratko poročilo brez kake ocene opravljenega dela. Nevtralne in nevrščene države z Jugoslavijo na čelu skušajo še enkrat rešiti to neplodno srečanje in preprečiti, da bi izgledal Beograd v primeri s Helsinkimi korak nazaj. K delu pristopijo tudi drugi, posebno danska delegacija, in izdelajo dokument, ki postavi konferenco v boljšo luč, četudi priznavajoč razpore in razlike v pogledih. Na koncu se še samo Malta upira zaradi problemov Sredozemlja. Končno listino nato preberejo 8. marca in določijo datum za prihodnjo konferenco: 11. november 1980 v Madridu.

Zaključni dokument ne vsebuje velikih tem iz Helsinkov, ki bi jih bilo treba v Beogradu preveriti. Jugoslovanski predstavnik je v zaključni izjavi zelo jasno izrazil obžalovanje, da na beograjski konferenci ni prišlo do nobene važne odločitve. Konferenca se je tako končala kot revija praznih govorov, sprejemov, banketov in zavlačevanj, s katerimi so bila pokopana vsa pričakovanja ljudskih množic. V spominu bo ostala kot zamotana in koristna vaja za jezične diplomate.

SZ je z zadovoljstvom odnesla zdravo kožo, saj ni nikomur uspelo, da bi ji na polju človečanskih pravic izsilil kako popuščanje. Končati beograjsko konferenco brez škode pa je bil za SZ tudi glavni cilj. Tudi za ZDA ni veliko škode: izognile so se razkolu z vzhodom in njihovi stiki s SZ se bodo prav zaradi tega lahko izboljšali. Najbolj so bile oškodovane manjše države. Konferenca bi morala namreč utrditi njihovo neodvisnost in enakopravnost, v resnici pa je potrdila premoč dveh velesil. Vsi predstavniki so na konferenci pokazali veliko mero potrpežljivosti in s to božjo mastjo namazali nit Damoklejevega meča, da se ni utrgala, čeprav lahko rečemo, da gre škoda v vsakem primeru na račun običajnih revežev. Vztrajnost pa ostane vsekakor kot znamenje upanja za boljše bodočnost.

D. Čotar

Politični jetniki - sramota človeštva

Za lanski december je Amnesty International izbrala naslednja tri imena jetnikov, ki so kakor po navadi eden iz Tretjega sveta, eden iz komunističnega bloka in eden iz držav, ki so pod desničarsko diktaturo.

Gospodična SUGIJAH (Indonezija) je bila aretirana kot trinajstletna deklica leta 1965 in je od tedaj zaprta brez procesa. Obtožili so jo, da ima odgovornost pri ponesrečenem državnem udaru v oktobru 1965. Ob tej priložnosti je bilo namreč šest generalov ubitih in njihova trupla so našli pohabljena v taborišču Lubang Buaya, kjer je bil tudi neki levičarsko usmerjen deklinski zavod. Iz obstoječih dokazov pa je mogoče trditi, da se ženske niso udeležile krutosti. Pod vodstvom generala Suharta je bil državni udar zatrt, več kot pol milijona ljudi je bilo ubitih in okoli 700.000 zaprtih. Tudi osebe, ki so se nahajale v taborišču Lubang Buaya, so bile zaprte, čeprav ni bilo njihove sodelovanje nikoli preverjeno s procesom. Sugijah izhaja iz revne družine in je ob času aretacije komaj dokončala osnovno šolo. V zaporu Bukit Duri v Džakarti je bila izolirana od drugih jetnic. Leta 1971 je bila premeščena v taborišče Plantungan v osrednjem delu Jave, kjer se še zdaj nahaja. Za politiko se ni nikoli zanimala in neki časnikar, ki je govoril z njo, zatrjuje, da Sugijah gleda na politične probleme naivno. Izvedenci A. I. cenijo, da je v Indoneziji zaprtih okoli 2.000 žensk.

Za njeno osvoboditev pišite vljudno na naslov: President Suharto, Istana Negaara, Jalan Veteran, Jakarta, Indonezija; ali tudi na naslov: Admiral Sudomo, Kepala Staf KOPKAMTIB, Jalan Merdeka Barat, Jakarta, Indonezija.

ALFREDO BRAVO (Argentina) je pomolčni predsednik argentinske stalne skupščine za človečanske pravice in aktiven član Zveze šolnikov. 8. septembra 1977 sta ga dva moška, ki sta se predstavila kot policijska oficirja, odvlekla iz šole, kjer je služboval. Najprej so oblasti zanimalo to aretacijo, 20. septembra pa je notranji minister general Albano Harguindeguy priznal, da je A. Bravo zaprt v mestu La Plata. Mnogi člani organizacije za človečanske pravice, v kateri je Bravo deloval, so bili že aretirani ali so celo izginili. A. I. se zanima za primer A. Brava že takoj od njegove aretacije.

Za osvoboditev A. Brava pišite vljudno

prošnje na naslov: Señor Presidente de la República Argentina, General Jorge Rafael Videla, Casa Rosada, Buenos Aires, Argentina.

SERGEJ ADAMOVIČ KOVALYOV (Sovjetska zveza) se je rodil leta 1932, študiral je biologijo na univerzi v Moskvi. Do 1969 je deloval kot znanstvenik na isti univerzi in dosegel v študijih velike uspehe. Za priznanje človečanskih pravic je začel delovati leta 1969 in bil tudi soustanovitelj nekega društva s tem namenom. Leta 1974 je izjavil, da je tudi sam sodeloval pri pisanju in razširjanju »Kronike«, ki so jo oblasti prepovedale in v kateri so pisci razkrivali primere kršenja človečanskih pravic v Sovjetski zvezi. Kovalyov je bil tudi soustanovitelj moskovske skupine A. I., ki je bila uradno priznana septembra 1974. Dne 27. decembra 1974 je skupno s Saharovom podpisal poziv za osvoboditev vseh političnih jetnikov. Še isti dan so ga aretirali in odpeljali v Litvo. Obtožili so ga protisovjetske dejavnosti in obsodili decembra 1975. Mnogi somišljeniki, ki so hoteli prisostvovati procesu, so bili aretirani že pred odhodom iz Moskve ali ob prihodu v Litvo. Kovalyov je bil obsojen na sedem let strogega zapore s prisilnim delom in tri leta konfinacije. Poslali so ga v Perm pod Ural. Bil je bolehen že prej in v zaporu se je njegovo zdravje znatno poslabšalo zaradi trdega dela in slabe hrane. Zaradi njegovih protestov proti nezadostni zdravniški oskrbi je bil večkrat zaprt v strogi izolaciji. Zaradi pritiska svetovnega javnega mnenja so ga končno v marcu 1977 odpeljali v jetniško bolnišnico v Leningrad. Nekaj tednov pozneje se je po operaciji vrnil v Perm. Doba strogega zapore se bo končala decembra 1981, nakar bo moral še tri leta v konfinacijo.

Prošnje za njegovo osvoboditev pišite na naslov: SSSR, Moskva, Kremelj, Predsedatelyu Prezidiuma Verkhovnega Soveta SSSR i Generalnomu Sekretaryu CK KPSS L. I. Brežnevju.

Pišite samo na naslove, ki jih svetuje A. I. Napisana prošnja zahteva od vas najhno žrtev, lahko pa s tem opravite veliko delo. S pomočjo akcije A. I. je bilo zadnja leta osvobojenih na stotine jetnikov. Podrobnejše novice o organizaciji lahko najdete v mnogih številkah Katoliškega glasa ali pa se naravnost obrnite na italijansko sekcijo: Via della Penna, 51, Roma.

RAZNO

Telemannov Pasijon v Ljubljani

Na tiho soboto 11. marca je bil v dvorani Slovenske filharmonije v Ljubljani koncert, posvečen cerkveni glasbi postnega časa. Consortium musicum je predvajal Pasijon po Luku skladatelja Georga Philipa Telemanna, velikega nemškega mojstra baročne dobe in Bachovega sodobnika. Pasijon je sestavljen iz zborovskih, koralnih in solističnih delov. Celotna kompozicija je veličasten zapis Jezusovega trpljenja in na tekst zelo posrečeno napisana glasba.

Zbor in orkester je dirigiral Mirko Cuderman, ki je znal vltiti obema skupinama potrebno homogenost in tudi vodil celotno skladbo z globoko interpretacijsko silo. Kot solisti so nastopili sopranistka Zlata Ognjanović, tenorist Jurij Reja in basist Ivan Sancin.

Dvorana Slovenske filharmonije je bila — kot za vse koncerte ansambla Consortium musicum — nabito polna ljubiteljev glasbe in glasbenih strokovnjakov. Pohvaliti je treba ljubljanski ansambel posebno zato, ker stalno in na zavirljivi umetniški ravni s svojimi koncerti skrbi tako za širjenje slovenske cerkvene glasbe (plošče Musica sacra slovenica) kot za predvajanje velikih mojstrov in svetovne glasbene literature. V tem gotovo presega delo in vlogo samih uradnih osrednjih glasbenih ustanov v Sloveniji.

Tudi Hrvati z Gradiščanskega ne gredo v sovset

Slovinci na Koroškem so z zadoščenjem sprejeli na znanje, da so tudi gradiščanski Hrvati zavrnili udeležbo v manjšinskih svetih pri avstrijski vladi, kot jih predvideva zadnji zakon. To so na tiskovni seji v dunajskem klubu Concordia potrdili zastopniki treh hrvaških organizacij, tj. Kulturnega društva gradiščanskih Hrvatov, Hrvaškega akademškega kluba in Odbora za pravice Hrvatov.

Nasproti temu pa se konferenca gradiščanskih hrvaških županov in podžupanov na socialistični listi zavzema za pravico do pomemčanja Hrvatov. Njih najvidnejši zastopnik je poslanec Fritz Robak. Kako

svoje ravnanje vskladiti z njih »socialističnim« prepričanjem je seveda posebno vprašanje.

Slovenska maša v Vidmu

Na pobudo skupine slovenskih vernikov, ki živijo v furlanskem glavnem mestu, je sedaj od 11. februarja dalje vsako drugo soboto v mesecu tudi slovenska maša v kapeli semenišča v ul. Ellero ob 19.30. Mašuje prof. Marino Hvalica. Na prvi maši 11. februarja se je zbralo 25 slovenskih ljudi, ki so molili in peli v domačem jeziku.

Se vedno pa ostaja nerešeno vprašanje slovenskih maš v nekaterih drugih večjih krajih, tako v Ronkih in Trziču. Tudi tu bi morala priti pobuda za slovensko službo božjo vsaj enkrat ali dvakrat na mesec iz vrst slovenskih vernikov, ki bi jih moralo biti določeno število.

Italijanski terorizem v februarju

V februarju je bilo izvršenih v Italiji 279 zločinskih dejanj: tri ugrabitve, tri smrtne žrtve, 94 ranjenih, 236 umičenih vozil, 47 bombnih napadov proti sedežem strank, 26 atentatov v šolskih prostorih, 78 napadov proti zasebnim uradom.

60 primerov terorizma je ostalo nepojasnjenih, 99 se jih lastijo levičarske, 13 pa razne resničarske skupine. Med mesti, kjer prevladuje nasilje ima prednost Rim s 16 primeri. Sledi Milan (10), Bologna (9), Turin (4), Bergamo (3), Padova (2). Po en primer pa beležijo Bocen, Benetke, Pordenone, Ravenna, Varese, Modena, Genova, Cosenza, Palermo in Cagliari.

Končno je oporečniški pisatelj Mihajlo Mihajlov prejel od jugoslovanskih oblasti potni list, da lahko gre v inozemstvo. Obiskal bo svojo mater, ki živi v ZDA, nato pa se namerava vrniti v Beograd. Mihajlov, ki je star 44 let, je preživel v zaporih šest let. Lani v novembru je bil deležen amnestije in spuščen na svobodo.

Japonska je izgubila svojega edinega kardinala. Nedavno je namreč umrl nadškof v Osaki Paul Yoshigora Taguchi, kardinal od 1973. Star je bil 76 let. Teološke študije je končal v Rimu 1928, škof pa je postal konec 1940.

OD TEDNA DO TEDNA

V Turinu se je pričel že večkrat odložen proces proti ustanoviteljem Rdečih brigad. Teroristi so na ta proces, da bi povzročili strah in zmedo med sodniki, člani porote in branilci odgovorili tako, da so v središču mesta umorili policijskega podčastnika Rosaria Berardija, ki je bil do lani član protiterorističnega oddelka.

Na progi med La Spezio in Firencami je prišlo pri kraju Pontedera do hude železniške nesreče. Na zasilenem mostu je izstrelil potniški vlak s štirimi vagoni. Dva sta se prevrnili. Pri tem so bili štiri mrtvi, med njimi vlakovodja in njegova pomočnika, petdeset oseb pa ranjenih.

Rimsko državno pravdnštvo je sprožilo kazenski postopek proti tedniku 'L'Espresso', ker da je žalil čast in ugled predsednika republike. Omenjena revija je namreč na platnici upodobila Leoneja kot cirkuškega pajaca. V isti reviji je izšel daljši izvešček iz knjige časnikarke Cederne o dobi 7 let Leonejevega predsednikovanja in sicer poglavje o prigodah in nezgodah treh Leonejevih sinov. Zaradi tega so sinovi prijavili sodišču tudi Cederno, češ da jih obrekuje.

Po uradnem obisku v ZDA se je Tito na povratku ustavljal še v Angliji, kjer se je pogovarjal z ministrskim predsednikom Callaghanom in zunanjim ministrom Owenom. Sprejela ga je tudi kraljica Elizabeta, ki ga je povabila na večerjo v buhigamski palači.

Jugoslovanski zunanji minister Minić je odpoval v dežele ob Rdečem morju, kjer bo obiskal Sudan, Etiopijo in Somalijo. Predsednikom teh držav bo izročil osebne poslanice predsednika Tita, ki se je o občutljivem položaju v Afriškem rogu obširno pogovarjal tudi s Carterjem.

Španski kralj Juan Carlos je podpisal zakonski odlok, da bodo vsi tisti, ki so se v državljanski vojni borili v republikanskih vrstah, dobili pravico do pokojnine. V utemeljitvi odloka je rečeno, da »gre za izraz španske krone, da bi nevtralizirala posledice, ki izvirajo iz preteklosti.« To vest je objavilo tudi ljubljansko Delo. Želeti bi bilo, da bi prišlo do take pobude, »nevtralizirati posledice, ki izvirajo iz preteklosti«, tudi v Jugoslaviji. Toda je sedanja oblast zmožna biti na višini španske krone?

Moluški teroristi ne odjenjajo. Po desetih mesecih so v mestu Assenu na Nizozemskem ponovno podvzeli akcijo za izpuščitev vseh priprtih somišljenikov. Skupina oboroženih Molučanov je zasedla sedež pokrajinske uprave v omenjenem mestu in zajela 70 talcev. V bliskoviti akciji so nato strelci nizozemske mornariške pehote vdrli v poslopje, onesposobili teroriste in brez prelivanja krvi osvobodili vse talce.

V Montreuxu v Švici sta se sestala turški in grški ministrski predsednik Egevit ter Karamanlis. Namen srečanja je bil izboljšati ozračje med sosednjima državama ter najti možnosti za rešitev nesoglasij. Ta so številna: turška zasedba dela Cipra, razmejitve ozemeljskih voda v Egejskem morju in položaj manjšin v obeh državah.

Sovjetske oblasti so odvzele državljanstvo bivšemu generalu Rdeče armade in znanemu oporečniku Pyotru Grigorienku, ki se mudi na okrevanju v ZDA ter se je nameraval vrniti v Rusijo. Grigorienka so sovjetske oblasti zaradi oporečnosti ponovno zaprle v umobolnico, češ da ni umsko prišteven.

Novi Matajur - stota številka

Nedavno je izšla stota izdaja tega slovenskobeneškega dvotednika. Naš list je Novemu Matajurju čestital k temu jubileju z naslednjimi besedami:

Izražamo svoje veselje in zadoščenje ob izidu stote številke Novega Matajurja. Ob tem, za beneške Slovence, pa tudi za vse zamejske Slovence v Italiji pomembnem jubileju čestitamo urednikom in vsem rojakom v Beneški Sloveniji, da vzdržujejo tako pogumno glasnika v obrambi slovenskih pravic in v utrjevanju slovenske materine besede med novim rodom, ki prihaja.

Izrekamo iskreno željo, da bi list hodil tudi naprej samostojno pot v prid vseh rojakov Beneške Slovenije ter se zgledeval na vzvišenih likih beneških duhovnikov ter drugih domoljubov, ki že toliko časa vztrajajo v težki, a pravični borbi za narodno osveščanje, gospodarski dvig in moralno poglobitev ponosnega in neuklonljivega ljudstva pod Matajurjem.

Čestitke ob stotem jubileju Novega Matajurja so prišle tudi od drugih slovenskih in furlanskih listov in ustanov.

„Pesem mladih“ v Kulturnem domu

»Osma revija Pesem mladih je pred nami. Veseli smo, ko prihajamo na to prireditve, kajti vsak podoben vzgojni moment prinese nekoliko sonca tudi nam odraslim.« S temi uvodnimi besedami je prof. Humbert Mamolo pozdravil v nedeljo 12. marca nabito polno dvorano Kulturnega doma ob VIII. izdaji revije mladinskih zborov »Pesem mladih«.

»Naše sonce,« je nadaljeval govornik, »so otroci, mladina, s katerimi delamo; to so slabotne bilke, ki pričakujejo od nas pomoči in vzpodbude.«

Zvezi cerkvenih pevskih zborov, ki si je prva zamislila tak nastop in dala pobudo za povzdig otroškega petja, je v nedeljo uspelo predstaviti 15 otroških zborov.

Začel je številni zbor osnovne šole z Opčin pod vodstvom Branislava Lupinca. Kot vsi naslednji zbori je zapel tri pesmi. Sledil je zbor osnovne šole iz Rojana pod vodstvom Bianke Frandolič. Za njimi je prikoral drobni otroški zbor Glasbene Matice pod vodstvom Stojana Kureta. Mnogi se obiskujejo vrtec, pokazali pa so veliko dobre volje, dirigent pa dobro mero potrpežljivosti. Prvič se je na tej reviji oglašil zbor osnovne šole »A. Gradnike z Repentabra. To skupino vodi Marica Dolenc in želimo, da bodo naprej vedno prisotni pri takih nastopih.

Vera Poljšak je tokrat vodila zbor osnovne šole iz Barkovega. Otroci v pisanih oblekah so popestrili običajno sliko in pristrčno zapeli. Otroški zbor iz Boljunca in Doline je vodila s. Imelda Štor. Prav je, da ta skupina nadaljuje s svojim delom, saj se vsakič dostojno predstavi poslušalcem. Kot vedno polna življenja je pripeljala Barbara Kalc skupino otrok iz Bazovice, Gropade in Padrič, ki nosi naziv otroški zbor »Slomšek«. Kar prijetni glasovi. Prvi del so zaključili mačkolkanski pevci »Slovenski šopek«. Ti glasovi nam nudijo vedno užitek, obenem pa se s svojimi nastopi oddoljujejo skrbi neutrudne dirigentke Ljube Smotlak.

V prvem delu je prišel v dvorano škof Bellomi. Videti je bilo, da je užival ob nastopu tolikih otrok. Njegova udeležba nas je zelo počastila.

V drugem delu je prišel na oder najprej zbor srednje šole »I. Cankar« pod vodstvom Stojana Kureta. Zapeli so ubrano in občuteno precej zahtevne pesmi. Veseli

sprejemamo zavzetost Josipa Pečenka, ki se je tudi letos predstavil z zborom srednje šole »F. Erjavca« iz Rojana in dostojno podal svoj program. Mladinski zbor iz Sv. Križa je moral zadnji trenutek nastopiti z drugim dirigentom. Zaradi boleznih je bila namreč odsotna s. Celina Kontelj, zato ga je vodil Zorko Harej. Senzacija je bil tudi mladinski šentjakovski zbor pod vodstvom Dine Slama. Skupina ima 12 članov in vsi so dobro intonirano zli. Prijeten oklepaj je bil deklinski tercet »Mavrica« z Opčin. Stojan Kuret se je zopet predstavil s tretjo skupino in sicer z mladinskim zborom Glasbene Matice. Opazna je v tej skupini izbranost elementov, ki dirigentu nudi večje možnosti. Nazadnje so prišli še učenci srednje šole »F. Levstik« s Proseka in Sv. Križa. Te vodi Humbert Mamolo. Ugajalo nam je živo podajanje.

Sporod je naglo potekal, da nismo utegnili pogledati na uro. In nismo se dolgočasili. Nasprotno! Pestra je bila izbira slovenskih avtorjev, toda pesmi je bilo mestoma preveč enoglasnih. Harmonika pa ni vedno idealni instrument, ki naj bi spremljal otroško petje.

Pesem mladih se je zaključila s skupno pesmijo ob spremljavi ansamblov Galebi in Explorer. Vodil je Franc Pohajek. Zapeli so (in tudi ponovili) Vodopivčev »Slavospev mladosti«. Sporod in izvajalce sta predstavila Mirjam Levstik in Marko Kandut.

Kar zadeva program, smo mogli ugotoviti pri nekaterih kritično izbiro pesmi, pri drugih navezanost na znane ljudske ali umetne melodije, pri tretjih težnjo po največjem glasbenem izrazu, da smo na reviji lahko bili priče programskega razpona od najstarejših ljudskih pesmi do najnovejših dosežkov na področju slovenske mladinske pevske literature.

Vsekakor more obiskovalec te pomladne mladinske prireditve ugotoviti, da zbori zboljšujejo iz leta v leto svoj program ter svoje podajanje in »Pesem mladih« raste kakovostno in količinsko. Poleg tega pomeni revija na tem zapadnem robu slovenskega ozemlja obrambo in pospeševanje slovenskih duhovnih vrednot.

Tržaški otroci in mladina pogumno naprej, do bo prihodnja mladinska zborovska revija, »Pesem mladih 1979«, še boljša in lepša.

d.J.+z.h.

Andreotti je nasledil Andreottija

V soboto 11. marca zvečer je končno Andreotti mogel objaviti sestavo nove vlade, ki je sedemindeseta po letu 1945. Vladna kriza je trajala kar 54 dni in je bila do sedaj najdaljša. V vladi je 21 ministrov kot prej. Vsi pripadajo Krščanski demokraciji. Socialni demokrati so si do zadnjega prizadevali, da bi skupaj z republikanci dobili v vladi kako mesto, a niso uspeli, ker so temu nasprotovali socialisti in komunisti.

Iz nove Andreottijeve vlade sta izpadla Lattanzio in Dal Falco. Prvi je verjetno miral iti, ker ni kot obrambni minister vsega storil, da bi bil preprečil beg sedaj že pokojnega nacističnega krvnika Kappelerja. Devet ministrov je ostalo na svojih mestih, med njimi notranji Cossiga, zunanji Forlani ter za industrijo, obrt in trgovino Donat Cattin. Močno osporavani prosvetni minister Malfatti je prevzel finance, edina ženska v vladi Tina Anselmi pa je prešla iz ministrstva za delo in socialno skrbstvo v ministrstvo za zdravstvo. Edini dve novi osebnosti sta Scotti (za delo) in Pastorino (turizem).

Nova vlada bo skušala dobiti zaupnico še ta teden. Imela bo izredno večino. V parlamentu računata s 598 glasovi proti 32, v senatu s 310 proti 12. Gotovo naj bi jo poleg demokristjanov podprli še komunisti, socialisti, republikanci in socialdemokrati, verjetno tudi Južnotirolci. Liberalci pa so sklenili preiti v opozicijo.

Nova vlada ima uradno življenja devet mesecev, kajti ob koncu leta bodo volitve predsednika republike. Običaj je, da vlada odstopi, ko novi predsednik prevzame oblast. Zelo verjeno bo tedaj PCI skušala dvigniti ceno za podporo vladi. S kompromisom, ki je bil sedaj dosežen, niso zadovoljni premogni v DC (skupina »stotih« pravi, da so bili volivci DC izdani, ker je DC sprejela komuniste v vladno večino), niso pa zadovoljni tudi mnogi v PCI. Godrnja zlasti baza. Izjave glavnega tajnika CGIL Lama, da bo moralo tudi delavstvo pristati na žrtve v gospodarstvu, pa izjave glavnega tajnika PCI Berlinguerja, ki ne govori več o revolucionarnih ciljih, temveč zagovarja (vsaj za javnost) pluralizem in zakonitost, so v vrstah PCI povzročile ne-

godovanje, zlasti še, ker PCI ni uspelo priti v vlado samo, temveč samo v vladno večino. Vendar Berlinguer ve, kaj dela in smo lahko prepričani, da bo ob novi vladni krizi že zahteval tudi ministrska mesta.

Zločin nad nedolžnimi osebami

Arabski gverilci so v svoji fanatični zaslepljenosti še enkrat pokazali, da jim pri borbi za pravice palestinskega ljudstva ne gre toliko za uveljavitev teh pravic, temveč za krvavo nasilje, ki naj bi kasneje prineslo tudi kaj pozitivnega.

Tako se je v soboto 11. marca izkrcala na obrežju blizu Tel Aviva skupina enajstih gverilcev Palestinske osvobodilne organizacije »Al Fatah«, ki jo vodi Jasser Arafat. Takoj po izkrcanju so ubili dopisnico ameriškega lista »Nature«, ki je tam fotografirala, se nato polastili najprej takšija, nato avtobusa in ko so videli, da so blokirani od policije, so se spustili v ogorčen boj, pri čemer je prišlo do eksplozije in požara v vozilu. Zaradi tega je zgorelo 19 oseb, 13 pa je bilo ubitih s strani gverilcev tekom njihovega divjanja po cestah in ulicah. Ranjenih je bilo 80 oseb. Od gverilcev sta ostala le dva pri življenju in bila zajeta. Vsi ostali so bili pobiti v teku operacij zoper nje.

Ogorčenje je v izraelskih krogih je naravno zelo močno. Napad se je izvršil dva dni pred odhodom izraelskega predsednika Begina v ZDA, kjer naj bi se sestal s Carterjem. Obisk je bil odložen za en teden. Izraelske oblasti bodo to gverilsko akcijo gotovo skušale obrniti v svoj prid, saj je v prilog njihovega stališču, da se z »morilci« ni kaj pogajati.

Izraelska vlada je prejela v zvezi s tem krvoproletjem vrsto sožalnih brzojavk. Poslal jo je tudi papež Pavel VI., ki je dejanje ostro obsodil, obenem pa izrazil upanje, da se izraelska vlada ne bo odločila za maščevanje.

Po zadnjih poročilih so izraelske čete prekorale libanonsko mejo, da bi napadle tamkajšnja palestinska taborišča. Vsekakor gre za povračilen ukrep zoper palestinske gverilce.

Delovanje za prenavo v tržaški Cerkvi Doberdobska kronika



V četrtek 2. marca je škof Bellomi zbral okrog sebe v semenišču pripravljani odbor za škofijsko zborovanje in vse moderatorje desetih komisij in podkomisij z namestniki. Bil je to prvi splošni pregled dela in obenem priložnost za medsebojno spoznanje.

Moderatorji so poročali, kako potekajo dela v komisijah, kakšne so bile prve težave, kolikšna je prisotnost in kaj je bilo do sedaj storjenega. Glavni namen srečanja je bil pravzaprav ta: pokazati vsem članom komisij, da ne sme biti njihovo srečanje in razpravljanje nekaj zaprtega v ožjem krogu komisije, temveč mora nujno prekoračiti te meje in stopiti v realnost škofije prek vseh župnij. Le tako bomo zajeli vse možne komponente skupnosti.

Med drugimi je poročal tudi Tone Kosinapfel kot moderator četrte komisije, ki obravnava dušnopastirske probleme slovenskih vernikov. Najprej je spregovoril nekaj pozdravnih besed v slovensčini, nadaljeval pa v italijansčini, saj je že postalo pravilo, da se vršijo večja skupna srečanja v priznanju obeh jezikov. Na poslušalce je napravil kar najboljši vtis.

PRAZNIK SV. JOZEFA V RICMANJIH

- Sobota 18. marca**
liturgični praznik sv. Jožefa; ob 17. uri večerna sv. maša s petjem
- Nedelja 19. marca**
— ob 9. uri blagoslov oljk, procesija in nato sv. maša z branjem pasijona po Mateju
— ob 11. uri slovesna sv. maša z govorom in skupnim velikonočnim obhajilom
— ob 15. uri litanije sv. Jožefa, govor in blagoslov
— ob 16. uri orgelski koncert baročne glasbe; izvajata prof. Hubert Bergant in tenorist Ludvik Ličer
— ob 17.30 večerna sv. maša
— ves dan priložnost za velikonočno sv. spoved

Ze toponomastika sedežev posameznih komisij kaže, da se skuša zajeti celotna skupnost; komisije so raztresene po vsem mestu po raznih sedežih in najmanj po župnijah. Vsi župniki so dobili smernice vseh desetih komisij z namigom, da bi temu delu sledili, seznanili svoje župljane in po svojih močeh sami kaj doprinesli. Nekatere župnije so se vključile v to delo, nekatere manj, druge nič.

Posamezni moderatorji so dali jasen vtis, da jih je prevzel čut odgovornosti in zavzetosti. Iz povedanega je bilo razvidno, da se vsi člani ne morejo vedno udeležiti sej, vendar na splošno redno prihaja okrog 60 % vpisanih.

Delo četrte komisije pa vidno stopa v pravi smer v iskrenem sodelovanju italijanskih in slovenskih udeležencev.

Kako pa je z našimi slovenskimi župnjami in duhovnjaki v mestu in okolici? Koliko je o tem delu obveščena slovenska verna javnost?

Kot znano, poteka delo za prenavo po dveh vzporednicah: v srečanju članov če-

trte komisije in v rednem srečanju stalne skupine za »versko prenavo«, ki posebej obravnava probleme slovenske Cerkve.

Potrebno bo seznaniti našo slovensko javnost s tem delom, tj. kaj in koliko delata obe skupini. Zato je bilo sklenjeno na posebnem sestanku, da bo skupno srečanje na širši ravni. Na to srečanje, ki bo 30. marca ob 20. uri v Marijinem domu v ul. Risorta, so vabljani vsi slovenski člani posameznih komisij ter odbora za prenavo, vsi člani verskih organizacij in vsi duhovniki. To bo prvo srečanje slovenske

Cerkve in prvi obračun dosedanjega dela.

To skupno srečanje je nujno potrebno, če hočemo povezati naše delo, se seznaniti s storjenim, skupno preučiti težave in dobiti novih moči za nadaljevanje; tako bomo potegnili za seboj tiste, ki se držijo daleč od vsega ali živijo v svojem malodušju.

Vsi vemo, da nam razmere niso ugodne, da preživljamo splošno težko krizo. Kdaj pa ni bilo česa podobnega v Cerkvi? To ni nobena novost, zato ne sme biti to pretveza za malodušje ali umik od skupnega dela in prizadevanja.



Prelomitev sprejetih sklepov

Svet SSK v Trstu je na svoji redni seji 7. marca razpravljal o izvolitvi občinskih zastopnikov v okrajne in pokrajinske šolske svete in o tem vprašanju sprejel naslednje stališče:

Za SSK še vedno velja sklep enotnega tržaškega in goriškega šolskega odbora z dne 7. novembra 1977, katerega so sprejeli zastopniki SSK, PSI, SSS, SKGZ, SSO, SPZ, SP in ZSKP o bojkotu volitev za okrajne in pokrajinske šolske svete. Posveta se je udeležila tudi PCI, ki pa je zavzela nejasno stališče. Imenovane skupine so naslovile na volivce v šolske organe poziv o bojkotu volitev v okrajne in pokrajinske šolske svete. Bojkota so se 11. in 12. decembra 1977 na slovenskih šolah tudi vsi držali.

Danes pa z obžalovanjem ugotavljamo, da se nekatere stranke na občinski ravni ne drže sprejetega sklepa. To velja za PCI in ponekod tudi za PSI. Pohvalno stališče sta zavzeli sovodenjska in števerjanska občinska uprava, ki nista volili svojih predstavnikov v šolske svete.

Bojkota pa se niso držale občine Doberdob, Devin-Nabrežina, Zgonik, Repentabor in Dolina. Samo predstavniki SSK so bili v teh organih proti izvolitvi predstavnikov v šolske okraje.

Slovenska skupnost vidi v takšnem postopanju PCI in PSI prelomitev sprejetih sklepov in neizpolnjevanje sprejetih dogovorov na ravni šolskega odbora, kar bo gotovo negativno vplivalo na reševanje šolskih in drugih problemov Slovencev v Italiji.

Več pomembnih srečanj Slovenske skupnosti

Slovenska skupnost je imela v zadnjem času več važnih srečanj z različnimi strankami. Tako je deželno vodstvo SSK imelo sestanek z deželnim vodstvom DC. Na tem sestanku je bil govor o politični, ekonomski in socialni problematiki v naši deželi s posebnim ozirom na pretečo nevarnost brezposelnosti predvsem pri mladini. Govor je bil seveda tudi o problemih Slovencev v deželi Furlaniji-Juljski krajini. Ob zaključku srečanja sta stranki izdali tiskovno poročilo, v katerem poudarjata predvsem nujnost, da se na deželni ravni politične sile zavzamejo za takšne ukrepe in zakone, ki bodo lahko rešili številne probleme.

Deželno vodstvo SSK je imelo nadalje sestanek z deželnim vodstvom PCI in sicer v sredo 24. februarja v Tržiču. Govor je bil predvsem o zakonskih osnutkih, ki so jih razne stranke vložile v parlamentu

ter v deželnem svetu. Obe stranki sta globlje proučili predvsem zakonska osnutka PCI in SSK ter ugotovili mnogo skupnih stališč. Izražena je bila nadalje želja, da bi prišlo do ponovnega sestanka, na katerem bi govorili predvsem o možnosti sestave skupnega zakonskega besedila.

Pokrajinsko vodstvo SSK v Trstu je imelo nadalje sestanek tudi s pokrajinskim vodstvom PSI, na katerem se je razpravljalo predvsem o političnem in ekonomskem položaju tržaške pokrajine.

Vsi ti razgovori SSK so bili važni in sovpadajo v čas, ki terja tovrstne sestanke, saj so volitve pred durmi ter zahtevata politični in ekonomski položaj tudi od slovenske stranke stalnega soodjenja in prirernih rešitev. Deželno vodstvo SSK se na bližnje deželne in upravne volitve, ki bodo po vsej verjetnosti 26. junija letos, že temeljito pripravila. Delo, ki čaka slovensko stranko je precejšnje, saj gre za obstoj slovenske politike v zamejstvu.

PCI pojasnjuje svojo politiko

Tajništvo posoške federacije PCI (Komunistične partije Italije) je tudi našemu listu poslalo 8. marca posebno pismo, v katerem pojasnjuje, zakaj so slovenske občine s komunistično večino poslale svoje zastopnike v okrajne in pokrajinske šolske svete. Pismo je v celoti objavil Primorski dnevnik v soboto 11. marca. Nam prostor ne dopušča, da bi pismo objavili v celoti, ker je precej dolgo.

Najprej trdi pismo, da bojkot volitev »ne predstavlja najprimernejše oblike boja za našo današnjo stvarnost... Slovenska manjšina ne potrebuje samo deklarativnih in protestnih potez, potrebuje pa vso ustvarjalnost svojih komponent pri izkoriščanju obstoječih možnosti in pri iskanju novih poti v boju za svoje pravice.«

Nato pravi pismo, da PCI ni proti samostojnemu slovenskemu okraju. Dokaz za to je njihov zakonski osnutek za globalno zaščito Slovencev, ki ga pravkar pripravljajo tudi v posvetovanju z drugimi slovenskimi silami, »prepričani, da ne nosimo samo mi resnice in da mora biti na tem kot na drugih področjih narodna skupnost čim bolj enotna.«

Tretja misel v pismu se tiče občin. Če razumemo bojkot staršev in drugih, ni več razumljiv bojkot s strani občin, pravijo v svojem pismu. »Občine v okrajnih šolskih svetih ne zastopajo šole kot take, zastopajo manjšino kot teritorialno stvarnost in povezanost te s šolsko stvarnostjo. Tega

Krvodajalski dan. Tržiško okrožje šteje po svojih občinah sedem številčno močnih krvodajalskih odsekov. Med te spada tudi odsek v Doberdolu, ki je že več let dokaj delaven in uspešen. Ti odseki prirejajo vsako leto svoj praznik, ki se vrsti po krajih sedeža vsakega odseka (do lani je bilo to na odpravljeni praznik sv. Jožefa). Dan prostovoljnih krvodajalcev je bil letos za tržiško zvezo že 22. po vrsti. Določen je bil zopet Doberdob.

Res lepo, skoraj pomladansko vreme je preteklo nedeljo 12. marca precej pripomoglo, da je praznik vsestransko uspel. Po običajnem sprejemu in sprevodu je bila v cerkvi maša za pokojne krvodajalce. Daroval jo je domači župnik, z njim pa sta somaševala dva frančiškana: kurat v bolnišnici v Tržiču in delavski kaplan v Iadjedelnici, ki je tudi sam krvodajalec. Ker je bilo pretežno število gostov od drugod, je bila sv. maša na željo prirediteljev v latinskem, božja beseda in pridiga pa v slovenskem in italijanskem jeziku. Med mašo je ubrano prepeval domači cerkveni zbor v latinskem in slovenskem jeziku pod vodstvom organista Karla Lavrenčiča, na orglah pa je petje spremljal njegov sin Hilarij.

Mnogi gostje so izrazili zadovoljstvo nad božjo službo in nad lepim petjem, nekateri pa začudenje, ker so na častnem mestu v cerkvi pogrešali več zastopnikov oblasti, ki pa so bili zraven pri proslavi v dvorani.

Ta se je začela ob desetih v župnijskem domu in je trajala čez poldne. Nastopil je zbor društva »Jezero« in zapel nekaj pesmi. Nato so se vrstila razna poročila o delovanju zveze in odsekov, govori in pozdravi številnih zastopstev krvodajalcev iz naše dežele, iz ostale Italije ter iz sosednje Slovenije in Jugoslavije. Številni krvodajalci so bili za večkratno podaritev krvi nagradjeni z zlato, srebrno oz. bronasto kolajno ter z različnimi diplomami. Denarne

mnenja je bila tudi večina slovenskih občinskih svetovalcev in upraviteljev, ko je sklenila na skupni seji v Dolini, da se izvolijo predstavniki slovenskih občin v šolske okraje.«

Pismo se zaključuje z mislijo, da bo treba tudi v prihodnje, čeprav bi prišlo do ustanovitve samostojnega organa za slovenske šole, še nadalje voliti slovenske zastopnike v šolske okraje.

NAŠA PRIPOMBA

Svoje mnenje glede zadržanja PCI, ko je poslala svoje zastopnike v šolske okraje in pokrajinske svete, smo že povedali v prejšnji številki našega lista. Danes bi približali še to, da se nam zdi zelo čudna logika, da je bojkot samo »deklarativna in protestna poteza«. Seveda, če ena in to zelo močna komponenta slovenske narodne skupnosti v Italiji bojkot sabotira, potem postane ta res le »deklarativna poteza«. Toda po čigavi krivdi? Organizatorji bojkota so se zavedali, da bo uspel, če bomo vsi Slovenci strnjeni in enotni. Komunistična partija je to enotnost sabotirala, ko je poslala svoje zastopnike v okrajne svete.

■ Sodišče v Stuttgartu (Zah. Nemčija) je po treh tednih procesa zoper štiri hrvaške nacionalistične teroriste izrekel precej hude kazni. Dva sta bila obsojena vsak na sedem let zapor, eden na pet let in pol, eden pa na štiri leta.

IZ GOVORA O DEJAVNI LJUBEZNI

V govoru o dejavni ljubezni, ki ga je imel 7. septembra 1955 je Follereau dejal med drugim: Karitas je projekcija Kristusovega obličja na obličje reveža, trpečega in preganjanega.

Predolgo so ljudje živeli eden poleg drugega. Danes vedo, da morajo vsi živeti skupaj. Mi jih moramo učiti živeti jutrišnji dan drug za drugega.

S tem, da smo izločili Boga iz človekovega življenja, smo ustvarili kulturo surovosti, umazanosti in obupa. Človek si je skoval novega gospodarja, še hujšega tirana, najbolj umazanega in najbolj klavrnega med vsemi: denar.

Ko je nadaljeval govor o denarju v knjigi »Tridesetkrat okrog sveta«, ki je izšla leta 1961, je Follereau komentiral: Denar je postal zabloda tega stoletja, moderna oblika hudega duha in njegovga prekletstva. S tem, da je napravil denar za svoj cilj, je človek postal suženj. Nikoli ni bilo na tem svetu, ki se toliko bori za enakost, bolj absolutnega tirana.

POSLANICA MLADIM

V poslanici mladim na svetu, ki jo je napisal 1968 beremo: Ne pustite, da bi postali plen tepistov in umišljenih intelektualcev, kajti ti vas bodo pripeljali na steze puščave, ki vodijo v nič. Ne zaupajte ideologijam, bodite daleč od sekt. Ne pustite se omrežiti od čvekačev sofizma in blaznežev odklanjanja in oporekanja, kajti pustili vas bodo prazne, z izdano inteligenco, v srcu pa vam bo ostala pest pepela.

Vaša mladost mora biti ustvarjalnost, dvig, služenje, veselje. Ne boste spreobrnilni sveta, če ga ne boste obogatili.

Dajte mi nekaj v oporo, je dejal Arhimed in jaz bom dvignil svet. Vaša točka opore je ljubezen. Protestirajte in upirajte se, ko boste slišali, da predstavlja atomska letalonosilka vrednost treh milijonov ton žita, da bi s stroški za en vodljiv izstrelak lahko razdelili revežem tisočico ton sladkorja in da cena ene podmornice predstavlja 50.000 ton mesa za lačne ljudi.

Revolucija? Da, v korist tistih, ki gredo nocoj spat s praznim želodcem in morda celo na golo zemljo, v korist tistih 200 milijonov ljudi, od katerih je 60 % starih

nagrade so prejeli otroci 3., 4. in 5. razreda osnovnih šol v občini, ki so se udeležili tekmovanja v prostem spisu ter risanju o tej nadvse človekoljubni dejavnosti darovanja krvi.

Predavanje o Fatimi. Isti dan zvečer smo imeli v gosteh v župnijski dvorani še g. Vinka Zaletela s Koroškega. V zanimivem skioptičnem predvajanju nam je prikazal Portugalsko in njene lepote ter Fatimo in njeno sporočilo svetu ob prikazovanjih leta 1917. Ne preveč številni gledalci smo bili hvaležni predavatelju za lepo doživitev ob prikazanih slikah in pesmih. Zelimo si, da bi bil spet kmalu naš gost.

Smrt verne žene. V ponedeljek 13. marca smo pospremili na domače pokopališče eno izmed najstarejših žena v naši župniji: Marijo Marušič vd. Colja (Zefovo), ki je le nekaj dni pred smrtjo obhajala 89 let. Zalne svečanosti so se vaščani udeležili v velikem številu. Pri pogrebni maši pa je domači župnik poudaril, kako je pokojna ljubila sveto mašo in molitve, saj je kljub visoki starosti rada dobesedno pridrsala, dokler je mogla, k nedeljski zgodnji maši. Nekaj več kot leto dni pa jo je bolezen priklenila najprej na dom in potem na posteljo, kjer je vdano prenašala tegobe starosti in trpljenje. Pokojni iz srca voščimo, naj se spočije v Bogu, ki mu je vdano služila, užaloščenim svojcem pa izrekamo iskreno krščansko sožalje.

Tatovi v osnovni šoli. V sredo 15. marca zjutraj so učitelji in otroci z žalostjo ugotovili, da je nekdo ponoči prišel v prostore osnovne šole in v posameznih razredih odnesel iz otroških hranilnikov večje ali manjše vsote, ki so jih otroci nabrali v okviru postne akcije za lačne otroke po svetu. Orožniki raziskujejo, kdo bi utegnil biti ti zlikovci, ki jim ni svet niti denar, ki ga otroci darujejo v take dobrodne namene.

Dijaško obmejno srečanje Primorske

Pred leti je vstala zamisel, naj bi se dijaki višjih srednjih šol tostran in onstran državne meje srečevali enkrat na leto ob skupnih športnih, kulturnih in umetniških podvigih. Ideja je padla na rodovitna tla tudi zaradi uvidevnosti višjih šolskih oblasti v Italiji, ki jim je na tem, da se med mladimi gojijo prijateljski stiki in medsebojno razumevanje.

Do sedaj so bila taka srečanja že petkrat, vsakokrat v drugem središču višjih srednjih šol (Postojna, Tolmin, Trst, Koper, Nova Gorica). Letos je vrsta na slovenskih višjih srednjih šolah v Gorici, da organizirajo šesto srečanje. To bo v soboto 22. aprila na sedežu slovenskih srednjih šol v ulici Alviano.

Vsakokratni organizator prevzame skrb ne samo za tehnično izvedbo srečanja, temveč tudi za kritje finančnih stroškov, ki niso ravno majhni. Ker naše šole nimajo lastnih virov za finansiranje takih pobud, se organizacijski odbor obrača na vso našo javnost, da s prostovoljnimi prispevki pomaga pri tej pobudi.

Do sedaj so prispevali: dijaki višjih šol 500.000; Kmečka banka 500.000; podjetje »La Goriziana« 100.000; Podporno društvo 200.000; trgovina Bavcon 10.000; trgovina Čuk 10.000; Marko Waltritsch 10.000; Anica Prinčič 20.000; dr. Karel Primožič 30.000; dr. Peter Sanzin 30.000; po 5.000 pa sledi: trgovina Tomšič, Albin Koncut, Sonja Pavletič, Ivan Berlot, Dominik Kovic, Ludvik Čevdek, Dušan Malič, Ivan Cijan, Rudi Malič, Angel Petejan, Milojka Ožbot, Danilo Ožbot, Jožko Maraž, Srečko Pavletič in Donat Devetak.

manj kot dvajset let.

Vaša opora je ljubezen, edina dovolj velika beseda, da lahko obsežeš vso srečo. Sreča pa je v prvi vrsti sreča drugih. Je odklonitev in nasprotovanje biti srečen edinele sam.

Na delo torej, moji mladi prijatelji! Postanite nekdo, da boste nekaj storili. Odklanjajte, da bi postavili svoje življenje v garažo, odklanjajte pa tudi dogodivščine, avanture, kjer najde ponos več prostora kot služenje. Obsojajte, a zato da boste dvigali. Oporekajte, da boste gradili. Naj bo vaša revolucija z vsem svojim srdom — ljubezen. Močni so tisti, ki verujejo in hočejo graditi.

(Drugič naprej)

● Skandinavski katoliški škofje so predlagali za letošnje postno zbiralno akcijo svojim vernikom pomoč Cerkvi v portugalski koloniji Macao, kjer bi ondota škofija rada zgradila velik socialni center, v katerem naj bi bil dečji dom, šola in župnijski dom, kapela, poliklinika, v bližini pa 48 stanovanj za socialno ogrožene.

R.R., Rim (3) Raul Follereau - oče gobavcev

POZIV VELIKIM

Leta 1954 je Follereau pisal predsedniku ZDA Eisenhowerju in predsedniku Sovjetske zveze Mikojanu ter ju prosil: »Vsak od vaju naj mi da eno letalo, eno večjih bombnih letal. Rekli so mi, da stane eden takih bombnikov pet milijard francoskih frankov. Izračunal sem, da bi z denarjem za dva taka bombnika smrti lahko zdravili vse gobavce na svetu.«

Odgovora seveda ni prejel. Naslednje leto se je Follereau spet obrnil na oba vladarja. Zopet molk. Zato je Follereau pisal tretje pismo: »Če se boste še dalje oboroževali, boste umrli, pa tudi mi bomo umrli z vami, brez vsakega razloga, po vaši krivdi.« Nobenega odgovora.

Leta 1962 je Follereau izdal svoj poslednji poziv, ki ga je tokrat naslovil na vse



Zupančičeva proslava v Katoliškem domu

Tudi SKPD »Mirko Filej« v Gorici se je pridružilo številnim našim društvom v zamejstvu, ki so želela proslaviti stoletnico rojstva tega velikega slovenskega pesnika, kateri se je rodil 23. januarja 1879. Zato je v nedeljo 12. marca priredilo Zupančičevo proslavo v Katoliškem domu, ki je bila lepo obiskana. Uvodne misli je povedal predsednik goriškega društva Viktor Prašnik, povezovala pa je posamezne točke sporeda prof. Marija Češčut.

Prvi je nastopil kot govornik prof. Vinko Beličič, pesnikov belokranjski rojak. Zupančiča je prikazal zlasti kot pesnika, otroškega in mladinskega, nato domovinskega in končno kot pesnika, ki opeva ljudi na oblasti. Dotaknil se je tudi pesnikove človeške strani. Ni bil človek, ki bi se za idejo izpostavil, hotel je biti vedno uspešen v življenju in to mu je tudi uspelo. Prejemal je časti, priznanja in nagrade. Nikoli ni veliko tvegala, ostal je gosposki značaj. Ko je 11. junija 1949 umrl, je šel v grob zadnji predstavnik moderne, najsvetlejšee dobe našega slovstva, katere gloriolo je nosil do smrti.

Za prof. Beličičem so nastopili udeleženci dikcijskega tečaja (za lepo slovensko izgovarjavo), ki ga je pripravil SKAD, vodita pa gledališka igralca Aleksij Pregarc in Stane Raztresen. Recitali so Zupančičeve pesmi Zabe, Zebljarsko, Medved z medom, Pesem mladine, odlomek iz Dume ter Pomladni pozdrav.

Takoj za njimi je še Stane Raztresen z njemu svojsko dovršenostjo podal naslednje pesnikove stvaritve: Zlato v Blatni vasi, Kiš, Kvartopirci, Sv. Trije kralji ter Veselo pomladno epistolo, naslovljeno batjuški Murnu na onem svetu.

Za zaključek je nastopil pomlajeni zbor »Lojze Bratuž«, ki je pod vodstvom prof. S. Jeričija zapel Satnerjevo Na planine, beneško v Merkušjevi priredbi Svietil lunca celo noč in Boštjančičevo Teče mi vodica. Zbor je v tej prosvetni sezoni prvič nastopil z novimi močmi, kar mu daje jamstvo za bodoče uspehe in uveljavitev na prihodnjih nastopih. - jk

Sestanek dveh slovenskih organizacij za Goriško

Na sedežu SKGZ v Gorici sta se v torek 7. marca sestala Teritorialni odbor SKGZ in pokrajinsko tajništvo Slovenske skupnosti za Goriško. Predstavniki SKGZ in SSK so pod vodstvom dr. Mirka Primožiča in Marjana Terpina izrazili zadovoljstvo, da je prišlo do prvega sestanka med vodstvenima telesoma teh dveh organizacij na Goriškem, kar predstavlja nadaljevanje politike sodelovanja, ki je dobila pomembno priznanje z nedavnim sestankom, ki sta ga imeli deželni vodstvi SKGZ in SSK prejšnji mesec prav tako v Gorici.

Delegaciji sta si izmenjali informacije o lastnem organizacijskem ustroju in prikazali pomen in vlogo delovanja v okviru slovenske narodnostne skupnosti na Goriškem.

Izredno pozitivno sta ocenili dosedanje delovanje Konzulte za slovenska vprašanja v občini Gorica in sta poudarili potrebo po nadaljnji podpori njenim prizadevanjem, da se v okviru goriške občine rešijo vsa temeljna vprašanja, ki zadevajo slovensko prebivalstvo.

Posebno pozornost sta obe delegaciji posvetili perečemu problemu razlašanja slovenske zemlje, ki zlasti težko prizadeva štandreeško območje, kaže pa se tudi v ostalih predelih goriške pokrajine, kjer so Slovenci strnjeno naseljeni. Zato je treba odločno poseči po vseh ustreznih sredstvih, da se preprečijo nadaljnji poskusi nasilnega odvzema slovenske zemlje in s tem raznarodovanja slovenske narodnostne skupnosti.

Obe strani sta kritično ocenili načrte za revizijo goriškega regulacijskega načrta, ker se pri tem ne upoštevajo temeljne zahteve slovenskega prebivalstva občine in sta se zavzeli za učinkovite posege na vseh odgovornih forumih.

Nadalje sta obe delegaciji soglašali o potrebi stalne prisotnosti na narodnostno najbolj ogroženih predelih slovenskega etničnega ozemlja.

Z zadovoljstvom sta ocenili ustanovitev Slovenskega deželne gospodarskega združenja za Goriško, delovanju katerega pripisujeta velik pomen, in to še posebej v skrbi za nemoten gospodarski razvoj in rast slovenske narodnostne skupnosti.

Se posebej je SSK poudarila potrebo in pomen samostojnega političnega nastopa

Slovencev in to na vseh ravneh. Istočasno je izrazila svoje obžalovanje zaradi prekinitve bojkota za doseg samostojnega šolskega okraja, ki je v določenih primerih prišla do izraza.

V zaključku sta SKGZ in SSK izrazili obojestransko hotenje po nadaljevanju medsebojnih stikov, še posebej v primerih ko gre za uresničevanje temeljnih pravic slovenske narodnostne skupnosti v Italiji.

Srečanje zamejskih skavtov

Slovenska zamejska skavtska organizacija (SZSO) je letos prvič organizirala športno srečanje med koroškimi, tržaškimi in goriškimi skavti. Pobuda je prišla s strani Tržačanov, ki so ga nameravali izpeljati v Trstu oz. na Opčinah 11. in 12. marca. Ker pa so bile isti dan v Trstu še druge prireditve, je bil večji del srečanja v Gorici.

V soboto 11. marca je bila v Trstu okrogla miza o problemih naše organizacije in o njenem nadaljnjem delovanju. Razgovor je obravnaval okolje, v katerem naša organizacija deluje, in težave, ki jih srečuje. Voditelj SKS Maks Domenj je še posebej opasal stanje Slovencev na Koroškem in ravnanje nemških oblasti. Udeležencev je bilo kar lepo število, saj so celo stoli zmanjkali.

V nedeljo 12. marca pa je bilo v Katoliškem domu v Gorici športno srečanje. Ker nam je Gospod dal lep sončen dan, je bilo udeležencev veliko: kar 120 se nas je zbralo. Seveda nismo vsi tekmovali. Tekme, ki jih je vodil v glavnem Mauro, so obsegale naslednje panoge: nogomet (moški), »scout ball« (moški), med dvema ognjema (moški-ženske) in »gimcana« (moški-ženske). Že na začetku so se Korošci izkazali za dobre igralce, saj so v nogometu z lahkoto potokli tržaško ekipo. Niso pa bili kos tržaškim skavtinjam, ki so zmagale »med dvema ognjema«.

Opoldne smo se lačni in žejni usmerili proti Zavodu sv. Družine, kjer so nam prijazne sestre pripravile okusno in obilno kosilo.

Po obedu je prišlo na vrsto nagrajevanje. Korošci, ki so se dobro izkazali, so odnesli priznanje prvouvrščenega v nogometu, »scout ballu« in »gimcani«. Tržaške skavtinje so se uvrstile na prvo mesto »med dvema ognjema«. Goričani pa so se zadovoljili z zavestjo, da smo tekmovali, kar je sploh poglavitno.

Srečanje se je zaključilo z mašo, ki jo je daroval duhovni vodja koroških skavtov. Preden so se bratje Korošci odpravili na avtobus, smo skupaj zapeli Pesem slovesa. Ostalo pa je upanje, da »Bog, ki vidi in ve za nade našega srca, kot nas je danes tukaj zbral, nas bo še združiti znal.« - Labod

Ekipa italijanske TV v Gorici

V torek 14. marca je bil za naše vrtnarice izreden dan. Iz Rima je prišla ekipa italijanske televizije, ki je filmala njihovo delo in življenje na šoli. Italijanska TV namreč pripravlja posebno oddajo o otroških vrtcih v deželi Furlanije-Juljske krajine. Vanjo je vključila tudi slovenske otroške vrtnice in šolo za vzgojiteljice. Naša dekleta so pred televizijskimi kamerami pokazala svoje risbe, ročna dela in so tudi zapela pod vodstvom svoje učiteljice Bernarde Bandelj.

Televizijska ekipa je obiskala tudi otroški vrtec v Standrežu in prav tako filmala otroke in njih vzgojiteljice.

Oddaja o otroških vrtcih v naši deželi bo 3. aprila ob 13.30 na drugem kanalu. Takrat si bomo lahko ogledali, kaj delajo in kako živijo dekleta na tej šoli in tudi kako je v naših otroških vrtcih.

★

■ Italijansko notranje ministrstvo je sporočilo, da bodo v nedeljo 14. maja volitve v 574 občinah. V Trstu in vseh deželi Furlanije-Juljske krajine pa bodo deželne (to-rej tudi v Gorici) in občinske 25. junija.

Sestri film iz ciklusa »Oblast in čustva v moderni družbi« bo predvajal v soboto 18. marca ob 20.15 v mali dvorani Katol. doma. Na sporedu je film režiserja F. Zimmermanna »Un uomo per tutte le stagioni« (Thomas More).

Društvo slov. izobražencev v Trstu vabi na velikonočno misel, ki jo bo podal župnik Lojze Zupančič v ponedeljek 20. marca ob 20.15 v ul. Donizetti 3.

Zakrament sprave. Tak je naslov nove salezijanske knjižice, ki jo je napisal dr. Valenčič. Knjižica je na voljo v naših knjižarnah v Trstu in Gorici. Cena 250 lir.

Šport

I. MOSKA DIVIZIJA

Olympia - Libertas (Turjak) 3 : 2
(15 : 11, 15 : 8, 13 : 15, 14 : 16, 15 : 13)

Olympia: Cotič Marko in Stefan, Lavrenčič, Tommasi, Cernic, Spacapan, Pavletič, Klanjšček.

Po dolgem in ogorčenem boju, kot je v tradiciji številnih srečanj med Olympijo in Libertasom, je slovenska ekipa tudi tokrat izborila nekoliko tesno, a izredno pomembno zmago. Dogajanje na igrišču je delovalo tako na gledalce kot na naše odbojkarje naravnost mučno. Nešportno vedenje gostov in pristransko (tudi nezmožno) sojenje sta bili sestavini celotne tekme. Ob pomanjkanju zadostnih športnih sposobnosti za doseg zaželenega uspeha je Libertas ubral še pot razgrajanja in izzivanja. In to še posebej od tretjega seta dalje, ko so nasprotniki dobili nekaj upanja.

V tretjem setu je namreč dvoboj potekal po sili razmer izenačeno, deloma zaradi sodnika, ki se ni več vmešaval v ocenjevanje čistih in nepravilnih žog, deloma pa tudi zaradi Olympije same, ki ni utegnila izraziti več začetnih jasnih idej. Pri izenačenju 13 : 13 je že prihajalo do razgrajanja in besednega izzivanja. Zaradi dveh nesrečnih potez in lastnih napak je Olympia zapravila set in s tem možnost, da bi gladko odpravila domišljivega nasprotnika, ki je tako pridobil na pogumu. Četrty set je bil verna kopija prejšnjega, šele v zadnjem so goriški odbojkarji dosegli potrebno zbranstvo.

Prihodnjo soboto 18. marca se začne povratni del prvenstva, ki se bo za Olympijo odprl z domačim nastopom proti Natisoniji iz Manzana. Tekma bo ob 18. uri v telovadnici na Kornu.

III. DIVIZIJA

Olympia - Turriaco 3 : 0

Olympia: Makuc, Malič, Bagon, Maraž, Antonič, Ferfolja, Kuštrin, Jarc.

Tekma je bila v sredo 8. marca. Olympia je na domačem igrišču ponovno potrdila svojo premoč proti sicer nezahtevnim gostom, tako da je to srečanje služilo kot nekakašna vaja za uigravanje.

Italcantieri - Olympia 2 : 3

V isti postavi kot v sredo se je goriška šesterka uspešno zoperstavila v soboto 11. marca proti drugouvrščeni ekipi omenjenega prvenstva. Srečanju je prisostvovalo nenavadno visoko število navijačev, ki so z živim zanimanjem sledili igri. Odbojkarji so na obeh straneh mreže zaigrali kar se da sproščeno, čeprav je šlo za ohranitev visoke uvrstitve, pri Olympiji prvega, za Italcantieri vsaj drugega mesta.

Sportna sreča je nihala, saj je prvi set pripadel Italcantieriju, drugi in tretji pa Olympiji, četrty spet domačim, zadnji, izredno napeti niz pa je bil last gostov z rezultatom 15 : 13.

V vrstah Olympije so vsi igrali zelo dobro, bistvenega pomena pa je bila izkušena režija Antoniča in Maliča, medtem ko je v napadu absolutno kraljeval Ferfolja, ki je žel priznanje tudi pri gledalcih. V obrambi pa smo videli zanesljivo igro Bagona in Kuštrina. Skratka, videli smo zelo dobro sestavljeno in uigrano ekipo Olympije, ki jo bo ta uspeh še nadalje podprl pri zasledovanju končnega cilja, namreč prestopa v drugo divizijo. - P. T.

OBVESTILA

Postni govori na radiu Trst A se bodo v velikem tednu zaključili. V torek 21. marca ob 15.35 bo govoril dr. Jože Markuš: »Na svetu boste imeli stisko, a zaupajte, jaz sem svet premagal«, na veliki petek 24. marca ob 15.35 pa msgr. Stanko Zorko: »Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, ako boste imeli ljubezen med seboj.«

Na veliki ponedeljek 20. t.m. bodo v stolnici pevске vaje za vstajensko procesijo. Vabimo goriške meštne pevce k številni udeležbi. Začetek ob 20. uri.

»Praznik pomladi v Doberdobu«. Tudi letos bo ta že tradicionalna prireditev, ki jo organizira SKP »Hrast« in sicer na velikonočni ponedeljek 27. marca. Pričetek ob 10. uri. Popoldne ob treh kulturni program: moški zbor »Fantje izpod Grmade«, mešani zbor iz Prvačine ter ansambel TALMS z Opčin. Po koncertu tega ansambla bo prosta zabava. Deloval bo dobro založen buffet z domačim vinom in piščanci na žaru. V primeru slabega vremena bo prireditev v župnijski dvorani.

Slov. kult. klub v Trstu prireja v klubskih prostorih, ul. Donizetti 3 v soboto 18. marca ob 19^h uvodni razgovor v koncert.

Obiskali bomo tudi Andorro

Na devetdnevem potovanju od 25. julija do 2. avgusta, ki ga prireja Katoliški glas v Spanijo (Montserrat, Zaragoza) in Lurd se bomo za en dan (od petka 28. do sobote 29. julija) ustavili tudi v majhni republiki v Pirenejih Andorri.

Andorra meri 453 kv. km, ima 26.000 prebivalcev, neodvisna pa je od leta 1278 (to-rej točno 700 let), ko sta se sestala škof iz Urgela v Spaniji ter grof iz Foixa v Franciji ter podpisala pogodbo o neodvisnosti te gorske republike. Politično zstopa Andorra Francija, cerkveno pa spada pod škofa iz Urgela, ki je za Andorro ustanovil poseben dekanat s sedmimi župnijami. Državljanji ne plačujejo nobenih davkov, ni carine pri uvozu, tudi poštnne usluge v notranjem prometu so zastoj. Svojevrstna država živi danes predvsem od turizma, saj pride letno tja več kot pol milijona turistov. In še ena zanimivost: kot davek za svojo neodvisnost plača Andorra vsako leto škofu iz Urgela 12 petelinov in šest šunk, francoskemu državnemu predsedniku pa v kuverti 800 frankov.

Javili smo že, da so vsa mesta v prvem avtobusu (56) oddana. Zaradi velikega povpraševanja smo odprli vpisovanje še za drugi avtobus. Tudi ta se hitro polni. Ne odlašajte do zadnjega termina 1. aprila, ker se lahko zgodi, da bodo vsa mesta oddana že prihodnji teden. Vsi priglašeni naj brezpogojno plačajo prvi obrok 50.000 lir do 1. aprila, preostalo vsoto (230.000 lir) pa do 15. junija.

IZŠLA JE REVIJA »MLADIKA« ŠT. 2/3

DAROVI

Za sklad Katol. glasa: Franc Sivec, Žabnice, 5.000; Marija Pegan, Trst, 5.000; Matilda Munič, Francija, 50 fr. frankov; Gigetta Demurtas 4.000 lir.

Za katoliški tisk: Vogrič, Števerjan, 2.000; N. N., Trst, 1.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Lojzka Klinec, Gorica v spomin pok. župnika Bruna Pulec 10.000; O. B., Gorica, v spomin na pok. teto Fani Bavdaž 10.000 lir.

Ob 14. obletnici smrti očeta Benedikta Košiča: A. K., Gorica, za Alojzjevišče 30.000, za Katol. dom, za Zavod sv. Družine in za goriške skavte po 20.000 in za slovensko župnijo v Gorici 10.000 lir.

Za cerkev v Mavhinjah: družina Urdih v spomin na pok. Zdravka Urdih 50.000 lir.

Za skupnost Družina Opčine: inž. Milan Sosič 30.000; N. N. 5.000; Marija Kralj, Padriče v spomin Karla Grgiča 2.000; N. N. 50.000; N. N. 5.000; Valerija Čuk ob 25-letnici smrti drage mame 10.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Mihaela Vremec 4.000; N. N. 5.000; Avrelia Sosič-Ferluga 4.000; razni 13.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Uča v spomin na pok. Pierino Blažina 10.000 lir.

V spomin na pok. Angelo Lozej: za Slovensko Vincencijevo konferenco v Trstu prof. Laura Abrami 10.000; prav tako družina Jevnikar 10.000 lir.

Za cerkev sv. Jožefa v Ricmanjih: dve družini iz Ricmanj ena 10.000 in ena 5.000.

Za kapelo p. Leopolda v Domju: Antonija Bolčič, Trst, 10.000; Rafaela Tomadin 20.000; Rozalija Vrtovec 2.000; Viktorija Skok 10.000; M. B. 10.000; N. N., Opčine, 20.000; Kristina Grgič, Opčine namesto cvetja na grob Stanka Vičič in Frančiške Malalan 12.000 lir.

Za popravilo cerkve v Mačkolljah: skupina župljanov namesto cvetja na grob župnikove tete Marije Pegan 45.000 lir.

Za zbor »Slovenski šopek«: Josipina Slavec namesto cvetja na grob sorodnice Maričke Smotlak 5.000 lir.

Ob 25-letnici smrti drage mame: Valerija Čok za ogrevanje cerkve v Trebčah 10.000, za tiskovni sklad Katol. glasa in za lačne po svetu po 5.000 lir.

Za Sv. goro: Marija Grmek v spomin na pok. Pierino Blažina 10.000 lir.

Za slovenske misijonarje: župnija Rupa-Peč 135.000; N. N., Peč, 5.000; Ivanka Piščane v spomin vzorne sošolke Pierine Blažina 10.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N. N. 10.000 lir. Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!



Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 19. do 25. marca 1978

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.15 Vedri zvoki. 10.30 Danes obiščemo Vrh sv. Mihaela. 11.05 Mladinski oder: »Postaja "Severni pokrov"«. 11.40 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 9.05 Pevci in ansambli. 9.30 Kaku so jele naše nuonote. 10.05 Koncert. 10.30 O ženski stvarnosti v literaturi. 12.00 Poslušali boste. 13.15 Slovenski zbori. 14.10 14.10 Roman v nadaljevanjih: Finžgar: »Dekla Ančka«. 14.30 Kulturna beležnica. 15.50 Glasbeni ping pong. 16.30 Glasba za najmlajše. 17.05 A. Smareglia: »Istrska svatba«. Opera. 18.05 Cas in družba.

Torek: 9.30 Naši nepoznani znanci. 10.05 Oddaja za otroški vrtec. 10.35 Pisma M. I. Marenzi. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Roman: Dekla Ančka. 14.30 Motivi iz filmov. 15.35 Postni govor. 15.45 Top lestvica. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 A. Smareglia: »Istrska svatba«. Opera. 18.05 Pravorečje.

Sreda: 9.05 Skladatelj dirigira. 9.30 Prehrana in zdravje. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za šole. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.10 Pojmo po naše. 12.45 Pristopanje... 13.15 »Števerjan '77«. 14.10 Roman: Dekla Ančka. 14.30 Ključite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 A. Smareglia: »Istrska svatba«. Opera. 18.05 »Čubejska prigoda«.

Četrtek: 9.05 Zlate plošče. 9.30 Mali oglasi. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za šole. 11.05 Družina v sodobni družbi. 13.15 Komorni zbor iz Nove Gorice. 14.10 Roman: Dekla Ančka. 14.30 Kulturna beležnica. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Deželni koncerti. 18.05 Slovenska književnost v Italiji.

Petek: 9.05 Lahka glasba. 9.30 Zapiski. 10.05 Koncert. 10.35 Rojstna hiša naših velmož. 11.00 Oddaja za šole. 12.00 Opera. 12.45 Pristopanje... 13.15 Zbor »Fantje izpod Grmade« in Tržaški mladinski zbor. 14.10 Roman: Dekla Ančka. 14.30 Kulturna beležnica. 15.35 Postni govor. 15.45 Mladi in glasba. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Deželni skladatelji. 17.30 Mozart. 18.05 Kulturni dogodki v deželi.

Sobota: 9.30 Pregovori. 10.05 Koncert. 10.30 Kulturno pismo. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Roman: Dekla Ančka. 14.30 Gremo v kino. 15.00 Tekmujte s Petrom! 16.30 Svet okoli nas. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Legenda o Kriščevi martri«, izvaja Radijski oder. 18.45 Vera in naš čas.

★

LJUDSKI RADIO GORICA

Spored od 20. do 25. marca 1978

Ponedeljek: Mladinska oddaja. Torek: Prosvetno življenje v župniji Rupa-Peč. Sreda: Postno pismo nadškofa Pogačnika, III. del. Četrtek: Veliki četrtek v besedi in glasu. Petek: Veliki petek, dan smrti Gospodove. Sobota: Vigilija Gospodovega vstajanja.

Oddaje so vsak dan razen ob nedeljah na UKV valu 98 Mherzov od 19.35 do 20^h.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Počitniški dom pri šolskih sestrah v Beli peči sprejme v službo dekle, ženo ali mladeniča za kuharja in sobarico. Nujno je znanje občevalne italijanščine. Ponudbe na Počitniški dom pri šolskih sestrah, 33010 Fusine Val Romana, ul. Laghi ali po telefonu (059) 695791 oz. (0428) 61027.

ZAHVALA

V nedeljo 19. februarja nas je zapustila naša draga sestra

PIERINA BLAŽINA

Vsem, ki ste kakorkoli počastili njen spomin, se iskreno zahvalujemo.
Trst - Greta, 12. marca 1978

Bratje